

# Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 8.

Tredie Session.

9de Møde.

Mandagen den 20de October.

(Fortf.)

**Formanden:** Jeg maatte maaskee til-  
lade mig nogle Ord i Anledning af de af den  
høitærede Minister gjorte formelle Bemærknin-  
ger. Jeg mener nemlig, at der Intet kan  
være til Hinder for at afstemme Udvalgets  
Indstilling, saaledes som den findes; men jeg  
mener endogsaa, at, naar man vil komme til  
et Udtryk for den Tanke, der gaaer igjennem  
Udvalgets Betænkning, — forudsat, at Thinget  
deler Udvalgets i dets Betænkning yttrede  
Mening, — saa vil man kun kunne faae et  
saadant Udtryk ved den Indstilling, som af  
Udvalget er gjort, og ikke ved en ligefrem For-  
kastelse af Lovforslaget. Lovforslaget gaaer jo  
ud paa at erholde en Eftergivelse af de af  
Sors Academie til Skolefonden overladte  
Summer til et Beløb af 116,000 Rbd. Hvis  
Thinget forkaster dette Lovforslag, saa er det  
dermed definitivt afgjort, at Thinget ikke nu  
vil eftergive disse 116,000 Rbd., og en saa-  
dan Mening kunde jo allerede have noget Bindende  
hos sig, naar Sagen paa et andet  
Stadium kom for. Dette undgaaes derimod  
ved den Indstilling, som af Udvalget er gjort,  
idet den gaaer ud paa, at Thinget ikke for  
Tiden skal afgjøre dette Spørgsmaal, men at  
det stilles i Bero. Dette medfører jo ogsaa,  
at der fra Ministeriets Side ikke behøver at  
træffes nogen videre Foranstaltning. Derimod  
kunde det, at selve Lovforslaget blev forkastet,  
jo gjerne medføre, at Ministeriet muligen kunde  
ansæe sig forpligtet til at foretage Et eller  
Andet, maaskee opsigte Skolefonden det Beløb,  
som Sors Academie har tilgode hos den. Jeg  
troer saaledes, at Udvalgets Tanke i dets Be-  
tænkning er udtrykt i Indstillingen, og at den,

naar Forsamlingen deler Udvalgets Mening,  
vil faae sin bestemte Afgjorelse ved den Ind-  
stilling, der er gjort, og jeg seer derfor ikke,  
at der kan være Noget til Hinder for at bringe  
den under Afstemning. Søvrigt vil jo denne  
Indstilling, hvis den kommer til Afstemning  
og bliver vedtaget, forsaavidt accurat føre til  
det samme Resultat, som hvis Thinget forkastede  
Lovforslaget, at Sagen nemlig for denne Ses-  
sion er afgjort. Forslaget vil ikke kunne komme  
til det andet Thing, naar det ved Thingets  
Beslutning er afgjort, enten saaledes som Ud-  
valget har foreslaaet, at Afgjorelsen skal stilles  
i Bero, eller at Lovforslaget bliver forkastet.  
Jeg seer saaledes ikke, at der kan være Noget  
til Hinder for at bringe Udvalgets Forslag  
under Afstemning, saaledes som det er ind-  
kommet.

**Cultusministeren:** Jeg veed ikke, om  
den høitærede Formand vil tillade mig nogle  
Bemærkninger om dette formelle Spørgsmaal,  
hvilket jeg naturligviis ellers ganske henstiller  
til Formandens Afgjorelse. Jeg tilstaaer, at  
jeg ikke ved den ærede Formands Bemærknin-  
ger finder mig overbevist, og det gjør mig saa-  
meget mere ondt, at jeg ikke finder mig over-  
bevist, som jeg antager, at Udvalgets Ind-  
stilling er formuleret i en meget velvillig Tan-  
kegang, og dette paaskønner jeg fuldkommen.  
Men jeg troer, at denne Tankegang kun kan  
finde sit Udtryk i Komiteebetænkningen og i  
Motiveringen, men at den ikke ret kan finde  
sit Udtryk i Afstemningen; thi jeg troer, at  
det maa afstemmes, om Lovforslaget skal nyde  
Fremme eller ikke (Ja!), og jeg troer hverten,  
at der ved at vedtage Udvalgets Indstilling  
stiges mindre, end der vilde stiges ved at for-  
kaste Loven, ikke heller, at der ved at forkaste  
Loven vilde stiges mere. Der stiges ikke min-  
dre; thi medens den ærede Formand bemær-  
kede, at, naar man forkastede Loven, var det